

Реч от името на випуск 2013, произнесена на церемонията по дипломирането

Маргарита Таскова, Анна Тодорова, първенци на випуск 2013

Днес е 28 юни 2013 – денят, в който ние с Ани получаваме нашите зрелостни свидетелства и ни бе отредена честта да напишем това приветствено слово към всички вас.

Ден единствен и незабравим за всеки ученик.
Ден, маркиращ края на нашето детство.
Ден финален и ден на нов старт.

Г-жо Стаменова, Вие успяхте да сформирате този изключително квалифициран и всеотдаен екип от преподаватели, благодарение на който ние станахме това което сме. Благодарим Ви от цялото си сърце за вашите ежедневни и неуморни усилия и тържествено Ви обещаваме, че винаги ще си спомняме за Вас с обич и признателност, защото Вие ни дадохте най-ценното: Старта.

Днес е ден на тъга от раздялата, които ни предстои с любимото училище, с нашите любими преподаватели, които няма да забравим никога през целия си съзнателен живот, защото те положиха неимоверни усилия, за да бъдем днес тук пред вас.

Те са нашите любими наставници и ръководители, които ще имат място винаги в разума и сърцата ни.

Днес, всички ние поради крехката си възраст, надали сме съвсем наясно какъв огромен труд положиха нашите учители през времето, когато ни изграждаха като хора. Но ще минават години, и ние все по-ясно ще оценяваме, че те са хората, които ни научиха на всичко, което сме днес.

И затова ние ги молим да ни простят за детското непослушание през тези години и им казваме най-искреното: Извинявайте!

Мили родители, вие също бяхте неотлъчно до нас в дългия път, който изминахме. С нашите радости и тревоги. Благодарността към вас ще ни съпровожда през целия ни житейски път, защото тя не е еднократен акт. Тя е начин на живот.

Но днес е и ден на радост, защото ни дава възможност да благодарим безкрайно на целия учителски състав и най-тържествено да ви обещаем, че ще направим всичко по силите си, за да се гордеете с нас.

Това ще бъде най-голямата награда за всичките ви усилия и за положения труд.

Накрая, ние с Ани искаме да благодарим на всички наши съученици от долните класове, които ни помагаша, разсмиваха и подкрепяха във всеки един момент.

Сега ние ще поемем по нашия път, но никога няма да забравим, кой ни го посочи. Няма да забравим нашето училище, двора ни и най-вече хората, които положиха огромни усилия за да ни направят по-добри и да ни помогнат да се изградим като личности.

Благодарим ви!